

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 42. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (»Narodne novine«, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 15. srpnja 1999. godine, donijela

UREDBU

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O TEHNIČKOJ SURADNJI

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o tehničkoj suradnji, potpisan 15. siječnja 1999. godine u Zagrebu, u izvorniku na hrvatskom i njemačkom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

Vlada Republike Hrvatske
i

Vlada Savezne Republike Njemačke

Na temelju postojećih prijateljskih odnosa između dviju država i njihovih naroda, imajući u vidu zajednički interes za poticanjem gospodarskog i socijalnog napretka svojih država i naroda,

u želji da se prodube odnosi putem partnerske tehničke suradnje

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

(1) Ugovorne stranke surađuju u cilju poticanja gospodarskog i socijalnog razvitka njihovih naroda.

(2) Ovaj Ugovor opisuje okvirne uvjete za tehničku suradnju između ugovornih stranaka. Ugovorne stranke mogu sklopiti dopunske ugovore o pojedinim projektima tehničke suradnje (u nastavku teksta: »projektni ugovori«). Pri tome je svaka ugovorna stranka sama odgovorna za projekte tehničke suradnje u svojoj zemlji. U projektnim ugovorima utvrđuje se zajednička koncepcija projekta, u što se osobito ubraja njegov cilj, poslovi te obavljaju ugovorne stranke, zadaće i organizacijska shema sudionika te vremensko odvijanje projekta.

Članak 2.

(1) Projektni ugovori mogu predvidjeti potporu Vlade Savezne Republike Njemačke u slijedećim područjima:

- a) ustanove iz područja obrazovanja, savjetovanja, istraživanja te druge ustanove u Republici Hrvatskoj;
- b) izrada planova, studija i stručnih mišljenja;
- c) druga područja suradnje o kojima se ugovorne stranke sporazume.

(2) Potpora se može provesti:

- a) slanjem stručnog osoblja poput nastavno-tehničkog osoblja, savjetnika, vještaka, stručnjaka, znanstvenog i tehničkog osoblja, projektnih asistenata i pomoćnog osoblja; svako osoblje koje se šalje po nalogu Vlade Savezne Republike Njemačke naziva se u nastavku »odaslano stručno osoblje«;
- b) isporukom materijala i opreme (u nastavku »materijal«);
- c) školovanjem i stručnim usavršavanjem hrvatskog stručnog i rukovodećeg osoblja te znanstvenika u Republici Hrvatskoj, u Saveznoj Republici Njemačkoj ili u drugim zemljama;
- d) na drugi prikladan način.

(3) Ako projektnim ugovorima nije drugačije predviđeno, Vlada Savezne Republike Njemačke snosi, za projekte kojima daje potporu, troškove:

- a) plaća za odaslano stručno osoblje;
- b) smještaja odaslanog stručnog osoblja i njihovih obitelji, ako troškove ne snosi odaslano stručno osoblje;
- c) službenih putovanja odaslanog stručnog osoblja unutar i izvan Republike Hrvatske;
- d) nabave materijala navedenog u stavku 2. točki b;
- e) prijevoza i osiguranja materijala navedenog u stavku 2. točki b do mjesta izvođenja projekta; od ovog su izuzeta davanja i skladišne pristojbe navedene u članku 3. stavku 2.;
- f) školovanja i stručnog usavršavanja hrvatskog stručnog i rukovodećeg osoblja te znanstvenika sukladno odnosnim važećim njemačkim smjernicama.

(4) Ako projektnim ugovorima nije predviđeno nešto drugo, materijal koji je po nalogu Vlade Savezne Republike Njemačke isporučen za projekte, prispijećem u Hrvatsku prelazi u vlasništvo Republike Hrvatske. Materijal stoji neograničeno na raspolaganju za projekte kojima se pruža potpora, te odaslanom stručnom osoblju za izvršenje njegovih zadaća.

(5) Vlada Savezne Republike Njemačke izvijestit će Vladu Republike Hrvatske o tome koje je nositelj, organizacije ili službe ovlastila za provedbu mjera potpore. Ovlašteni nositelji, organizacije ili službe označavaju se u nastavku kao »provedbena ustanova«.

Članak 3.

Djelatnosti koje obavlja Vlada Republike Hrvatske:

(1) Za projekte u Republici Hrvatskoj, stavlja na raspolaganje o svom trošku potrebna zemljišta i zgrade, uključujući njihovu opremu, ako Vlada Savezne Republike Njemačke ne isporuči opremu na svoj trošak.

(2) Oslobađa materijal za projekte, isporučen po nalogu Vlade Savezne Republike Njemačke, od dozvola, lučkih, izvoznih i uvoznih te drugih javnih davanja kao i skladišnih pristojbi, te osigurava da će carinski postupak biti hitan. Navedena oslobađanja vrijede na temelju zahtjeva provedbene ustanove i za materijal nabavljen u Republici Hrvatskoj.

(3) Snosi troškove pogona i održavanja za projekte u Republici Hrvatskoj.

(4) Stavlja se vlastiti trošak na raspolaganja potrebno hrvatsko stručno i pomoćno osoblje. U projektnim ugovorima potrebno je za to odrediti vremenski raspored.

(5) Brine se o tome da zadaće odaslanog osoblja što je moguće prije preuzme i nastavi hrvatsko stručno osoblje. Ako će se to stručno osoblje u okviru ovog Ugovora školovati ili usavršavati u Republici Hrvatskoj, u Saveznoj Republici Njemačkoj ili u drugim zemljama, Republika Hrvatska će pravodobno imenovati, uz sudjelovanje Veleposlanstva Savezne Republike Njemačke u Zagrebu ili od njega imenovanog stručnog osoblja, dovoljan broj kandidata za to školovanje i usavršavanje. Imenovat će samo one kandidate koji su se prema njoj obvezali da će nakon svojeg školovanja i usavršavanja raditi najmanje pet godina na odnosnom projektu, te se brine o primjerenom plaćanju tog hrvatskog stručnog osoblja.

(6) Priznaje ispite koje su hrvatski državljani koji su se školovali ili usavršavali u okviru ovog Ugovora, položili, sukladno njihovoj stručnoj razini, i daje tim osobama primjerenu mogućnost zapošljavanja u skladu s njihovim školovanjem, te mogućnost profesionalnog napredovanja i karijere.

(7) Pruža odaslanom stručnom osoblju svaku potrebnu pomoć pri provedbi povjerenih mu zadaća, te mu stavlja na raspolaganje svu potrebnu dokumentaciju.

(8) Osigurava provedbu poslova potrebnih za provedbu projekata, osim ako se, prema projektnim ugovorima, na to nije obvezala Vlada Savezne Republike Njemačke.

(9) Osigurava pravodobno i sveobuhvatno izvješćivanje svih ustanova u Republici Hrvatskoj koje se bave provedbom ovog Ugovora i projektnih ugovora, o njihovom sadržaju.

Članak 4.

(1) Vlada Savezne Republike Njemačke pobrinut će se za to da se odaslano stručno osoblje obveže da:

a) će u okviru sklopljenih ugovora o njihovu radu pridonositi sukladno svojim najboljim snagama ispunjavanju ciljeva utvrđenih u članku 55. Povelje Ujedinjenih naroda;

b) se neće miješati u unutarnje stvari Republike Hrvatske;

c) će poštovati zakone Republike Hrvatske te običaje i navike zemlje;

d) neće obavljati druge gospodarske djelatnosti osim onih koje su im dane u zadatak u okviru projektnih ugovora;

e) će u duhu povjerenja surađivati sa službenim organima Republike Hrvatske.

(2) Vlada Savezne Republike Njemačke pobrinut će se da prije odašiljanja stručne osobe za istu pribavi suglasnost Vlade Republike Hrvatske. Provedbena ustanova zamolit će od Vlade Republike Hrvatske, uz dostavu životopisa, suglasnost za odašiljanje stručne osobe koju je izabrala. Ako Vlada Republike Hrvatske u roku od dva mjeseca ne dostavi negativan odgovor, smatra se da je dala svoju suglasnost.

(3) Ako Vlada Republike Hrvatske želi opozvati neku odaslanu stručnu osobu stupit će pravodobno u vezu s Vladom Savezne Republike Njemačke, te će obrazložiti razloge željenog opoziva. Na jednak će se način Vlada Savezne Republike Njemačke pobrinuti za to da, ako njemačka strana opoziva odaslanu stručnu osobu u Republici Hrvatskoj, pravodobno o tome obavijesti Vladu Republike Hrvatske.

Članak 5.

Vlada Republike Hrvatske daje odaslanom stručnom osoblju i članovima njegove obitelji, koji žive u zajedničkom kućanstvu, iste povlastice i imunitete, izuzeća i olakšice kao stručnjacima Ujedinjenih naroda i njihovih specijaliziranih ustanova, sukladno Konvenciji o povlasticama i imunitetima Ujedinjenih naroda, od 13. veljače 1946., Konvenciji o povlasticama i imunitetima specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, od 21. studenog 1947., kao i prema Ugovoru između Republike Hrvatske i Programa Ujedinjenih naroda za razvoj (UNDP) od 12. ožujka 1996., s izuzetkom posebnih odredbi navedenih u članku 9. Budući da je potonji Ugovor za Republiku Hrvatsku potpisan 12. ožujka 1996., no nije stupio na snagu, stranke ovog Ugovora suglasne su da se Ugovor između Republike Hrvatske i Programa Ujedinjenih naroda za razvoj (UNDP) privremeno primjenjuje do svog stupanja na snagu. Oslobođanje od poreza i inih davanja vrijedi i za plaćanje troškova tvrtkama, koje po nalogu Vlade Savezne Republike Njemačke provode mjere potpore u okviru ovog Ugovora, ukoliko te tvrtke nemaju sjedište u Republici Hrvatskoj.

Članak 6.

Ovaj Ugovor vrijedi i za projekte tehničke suradnje između ugovornih stranaka, koji su već bili započeti prilikom njegovog stupanja na snagu.

Članak 7.

(1) Ovaj Ugovor zaključno stupa na snagu danom razmjene obavijesti diplomatskim putem između dviju vlada da su ispunjeni preduvjeti predviđeni nacionalnim zakonodavstvom za stupanje na snagu Ugovora. Mjerodavan je dan primitka zadnje obavijesti.

(2) Ugovor vrijedi za razdoblje od pet (5) godina od dana stupanja na snagu. Trajanje njegove valjanosti nakon toga se prešutno produžuje za po godinu dana, ako ga niti jedna od ugovornih strana ne otkáže pismenim putem najkasnije tri mjeseca prije isteka odnosnog trajanja njegove valjanosti.

(3) Nakon isteka vremena valjanosti ovog Ugovora, njegove odredbe i nadalje vrijede za projekte tehničke suradnje, koji su do tog trenutka dogovoreni odnosno započeti.

(4) Ugovor se privremeno primjenjuje od dana njegova potpisivanja, sukladno odnosnom nacionalnom zakonodavstvu ugovornih stranaka.

Sačinjeno u Zagrebu, dana 15. siječnja 1999. u dva izvornika, svaki na hrvatskom i njemačkom jeziku, pri čemu svaki tekst jednako obvezuje.

ZA VLADU

REPUBLIKE HRVATSKE

zamjenik ministra znanosti

i tehnologije

dr. Nikola Ružinski, v. r.

ZA VLADU

SAVEZNE REPUBLIKE
NJEMAČKE

Veleposlanik Savezne Republike

Njemačke u Republici Hrvatskoj

dr. Volker Haak, v. r.

PROTOKOL

U povodu potpisivanja Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o tehničkoj suradnji, Vlada Republike Hrvatske i Vlada Savezne Republike Njemačke izjavljuju da je stupanjem na snagu ovog Ugovora u smislu njegova članka 7. stavljen izvan snage Sporazum između Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Vlade Savezne Republike Njemačke o privrednoj, industrijskoj i tehničkoj suradnji od 10. veljače 1969. godine.

Sačinjeno u Zagrebu, dana 15. siječnja 1999. godine u dva izvornika, svaki na hrvatskom i njemačkom jeziku, pri čemu svaki tekst jednako obvezuje.

ZA VLADU

REPUBLIKE HRVATSKE

zamjenik ministra

znanosti i tehnologije

dr. Nikola Ružinski, v. r.

ZA VLADU

SAVEZNE REPUBLIKE
NJEMAČKE

Veleposlanik Savezne Republike

Njemačke u Republici Hrvatskoj

dr. Volker Haak, v. r.

Članak 3.

O pregovorima koje su vodile ovlaštene delegacije Republike Hrvatske i Savezne Republike Njemačke, sastavljen je 17. ožujka 1998. godine Zapisnik, koji, nakon što su ga dvije strane usuglasile i potpisale, predstavlja po dogovoru ugovornih stranaka dokument koji će služiti za dopunsko tumačenje Ugovora.

Tekst Zapisnika na hrvatskom jeziku glasi:

ZAPISNIK

o vođenim pregovorima

izaslanstva Republike Hrvatske i Savezne Republike Njemačke sastala su se u Zagrebu, 17. ožujka 1998. godine radi pregovora o sklapanju Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Savezne Republike Njemačke o tehničkoj suradnji.

Pregovori su se vodili na temelju note Ministarstva vanjskih poslova Republike Hrvatske br. 497/98, od 11. veljače 1998. god., kojom se hrvatska strana očitovala na navode sadržane u verbalnoj noti, Veleposlanstva Savezne Republike Njemačke u Zagrebu, br. 243/1997., od 31. listopada 1997. god.

Hrvatska strana je potvrdila suglasnost s njemačkim prijedlozima, kako je to navedeno pod 1, 4, 6 i 7 naprijed spomenute hrvatske note.

Hrvatska strana je prihvatila njemački prijedlog o ispuštanju riječi »pismeni« (ugovori) iz članka 1. stavka 2. Ugovora, nakon objašnjenja njemačke strane da se ugovorne stranke mogu, ne samo pismenim putem već i usmeno, (primjerice, dogovorom ministara vanjskih poslova) sporazumjeti o pokretanju pojedinih projekata tehničke suradnje, uz napomenu da će pojedini projektni ugovori (Projektvereinbarung) kojima se utvrđuje zajednička koncepcija projekta, biti sastavljeni u pisanom obliku (cilj, poslovi koje obavljaju ugovorne stranke, zadaće, organizacijska shema sudionika, vremensko odvijanje projekta i sl.). U istom članku i stavku, hrvatska strana je prihvatila da se glagol »bestimmt« u njemačkom tekstu Ugovora, zamijeni glagolom »beschreibt«/opisuje.

Nakon pojašnjenja da se pojam »licence« ne odnosi na institut prava intelektualnog vlasništva, već se odnosi na dozvole za uvoz ili izvoz odgovarajućih materijala za projekte, hrvatsko izaslanstvo je prihvatilo njemačku formulaciju članka 3. stavka 2. Ugovora.

Vezano uz članak 5. hrvatska strana je izrazila spremnost ugovaranja privilegija i imuniteta, izuzeća i olakšica za odaslano stručno osoblje i članove njihovih obitelji koji žive u zajedničkom kućanstvu na način kao što je to predviđeno konvencijama o privilegijama i imunitetima UN-a odnosno njihovih specijaliziranih ustanova iz 1946. i 1947. godine, uz prijedlog da se, zbog neprimjerenosti određenih odredbi Ugovora između RH i UNDP-a, od 12. ožujka 1996. god., sklopljenog u specifičnim uvjetima kada RH nije kontrolirala cijelo svoje državno područje (pod okupacijom), taj Ugovor ili uopće ne spominje ili se izrijekom isključi primjena njegovog članka 9.

Pokazujući razumijevanje za izneseno, njemačka strana se obvezala, nakon provedenih konzultacija, očitovati se o hrvatskom prijedlogu, ističući da joj se druga varijanta o isključivanju primjene članka 9. čini prihvatljivom.

Dva izaslanstva su postigla suglasnost o odredbi članka 6., tako da on glasi: »Ovaj Ugovor vrijedi i za projekte tehničke suradnje između ugovornih stranaka, koji su već bili započeti prilikom njegovog stupanja na snagu«, uz razumijevanje da će se Ugovor odnositi na prava koja su nastala i obveze koje su nastale iz tih projekata nakon početka njegove privremene primjene, u skladu s člankom 7., stavkom 4. Ugovora.

Dva izaslanstva postigla su suglasnost o sljedećoj formulaciji članka 7. stavka 4. Ugovora:

»Ovaj Ugovor se privremeno primjenjuje od dana njegovog potpisivanja, sukladno odnosnom unutarnjem zakonodavstvu ugovornih strana.«

»Dieses Abkommen wird ab dem Tag seiner Unterzeichnung nach Massgabe des jeweiligen innerstaatlichen Rechts der Vertragsparteien vorläufig angewendet.«

S obzirom na to da je samo hrvatsko izaslanstvo imalo ovlast za parafiranje teksta Ugovora, oba izaslanstva potvrdila su svoju želju za što skorijim usuglašavanjem teksta i potpisivanjem Ugovora između dviju vlada o tehničkoj suradnji.

Sastavljeno u Zagrebu, 17. ožujka 1998. god. u dva izvornika, svaki na hrvatskom i njemačkom jeziku pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

Voditelj hrvatskog izaslanstva

Voditelj njemačkog izaslanstva

zamjenik ministra znanosti

Veleposlanik Savezne Republike

i tehnologije

Njemačke u Republici Hrvatskoj

dr. Nikola Ružinski, v. r.

dr. Volker Haak, v. r.

Članak 4.

Za izvršavanje ove Uredbe nadležno je Ministarstvo znanosti i tehnologije.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu osmog dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 630-01/95-01/03

Urbroj: 5030104-99-1

Zagreb, 15. srpnja 1999.

Predsjednik

mr. Zlatko Mateša, v. r.